

בתוך הקליפות, שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה, המביאים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה, יסחלקו מתוך הקליפות, וישארו בלתי חיות, ויפוחו, ואינם מויקים. והי"ט הנזכר בזהר, פרשת וירא במדרש הנעלם, שטוב לומר פטום חקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קיה, שנעצרה ע"י חקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה ב"מ, שבעת אומרו פטום חקטרת בתפלת שחרית ומנחה, יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר חקטרת, וגי'כ כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה, אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אח"כ יאמר פטום חקטרת בכונה ההיא, לפי שאחר הצות נכנעת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה', ויקראו סדר פטום חקטרת יחד בכונה הנזכרת, יעשה רושם גדול למעלה, אם יהיה אחר הצות לילה כנזכר.

ואמנם זהו מה שצריך לקרות בשעת הנזכר אחר הצות לילה, אחר שתגמר הסדר הנזכר, תאמר פטום ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בכד יהיה, ותאמר אותו ג"פ ישר, ואח"כ ג"פ הפוך, כזה: יהיה בבד בד זכה ולבונה סמים וחלבנה ושחלת נטף סמים לך קח משה אל ה' ויאמר, ואח"כ תאמר גי'כ אותיות הפסוק למפרע ג"פ, ותנקה האותיות, בנקודת תיבות אלו הרי, והם: נָקַף וּשְׁחַלַּת וְחֻלְבָּנָה וּלְבֹנָה וּכְשִׁיּוּשְׁלָמוֹ תַחֲזוֹר מִתְחַלְתָּן לְסוּפֵן זֶה סֹדְרִין א' קִיּוּי דְנָבָךְ דָּךְ קָמוֹ הַנְּבִלָן מִיָּסֶף הַנְּבִלָן מִלְּשׁוֹן שָׁקֵן, מִיָּסֶף קָל חָק הַשֶּׁסֶף לֹא תִקְוֶי רָמָאִין.

ודע, כי מורי ז"ל מסר לנו כמה כונות ושמות, בכל תיבה ותיבה, ולכל אחד מן החברים שהיינו שם עמו, א"ל שיכוין במלה א' מזה הפסוק, כל א' וא' כפי שרש גשמתו, ואיני זוכרם, ואלו ב' תיבות זכרתי, שמסר אותם לג' חברים, כל א' תיבה הנכונה לו, הא', והא

מורי ז"ל לאומרם, בכל פעם שהיה אומר פטום חקטרת קודם התפלה ואחריה, וקודם תפלת המנחה, וכן בזמן המגפה ח"ו, ב"מ, ש) תיקון אחד שיכוין ב"מ סממני חקטרת, שהעשרה הם עשר ניצוצות הקדושה, שירדו למטה בתוך הקליפה להכניעם, הוא הנוסף עליהם, הוא א"מ לעשר הנזכר, ולכן התיקון הוא שיכוין לסלקם מתוכם, ועי"כ ישארו הקליפות מתים בלתי חיות, התיקון השני הוא, להחזיר לבני אדם בתשובה, כי בזה מכניע הקליפה.

עוד יחוד אחר א"ל מורי ז"ל לזמן המגפה בר מינו, והו עניינו, כבר הודעתיו, כי כל הנשמות של בני אדם, הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדום דמיתו, וז"ס אומרם ז"ל ת) כל ישראל בני מלכים הם, וכאשר בתוך הביירוים יש קצת פסולת שלא הוברר, זה הפסולת נעשה ארס וסם המות, הממית לאדם בזמן המגפה, הי"ס פסוק, ידבק ד' בד את הדבר, והענין הוא, כי אותם הקליפות שיש באותם בירוים כנזכר, הם המכים ונוגפים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו, אינם נפרדים ממנו, ותמיד דבוקים עמו, ומקיפין אותו מכל סביבותיו, שיעור כמה אמות, ולא עוד, אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה, או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו, צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומחדבק שם, הוא מתדבק באותם הקליפות הנזכרים, ויכול להנוק, והו סעם, שבשאר החולאים המכות שבפרשת כי תבוא, לא כתוב בהו ידבק, כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים, אין הקליפה ההם מתדבקים שם, משא"כ במכת הדבר והמגפה, שהיא מבחינת קליפות הביירוים הנזכרים, הם דבוקים בו, ובמלבושיו, ובשכונתו, ובכל כליו.

וכבר הודעתיו בענין פטום חקטרת, כי אותם י"א סממני חקטרת, הם מה שנשאר

הנחות ומראה מקומות

ש) בשער הכונות הישן כתוב ז"ל איש

ראיתי להעתיק כאן שני יחודים שכתב הרב השייכים לזמן המגפה בר מינו א"מ שמקומם

הא בשער הי' שער רוח הקודש.

ה) שבת סו, ב"מ קיב

א) הנקודות אינן ע"פ הסדר.